

Сонечко - Джерело

Написав Яна Демчук
Вівторок, 28 січня 2014, 10:12

Йшов містом дощ. Була негожа днина.
Так холодно, незатишно землі.
Намалювала сонечко дитина,
у мене на робочому столі.

Намалювала ніс і оченятка,
Та посмішку свою йому дала,
Виводило промінчики дівчатко,
Побіля лікарняного стола.

І стало якось тихше за віконцем,
Хоч дощ осінній плутався в глілі,
Бо у тривожну мить яскраве сонце
Засяло у мене на столі!

Я дякую, Господь, що серце б*ється,
Що щедро сієш в ньому доброту,
Що сонечко маленьке ще сміється,
Що дав мені дорогу непросту...

Я дякую Тобі за зими й весни,
За тепле літо і осінь золоту,
Хай радість у душі моїй воскресне!
І добрим, зрілим колосом зросту..